

XII P-925/08-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Sisku po sucu toga suda Andrei Vasiljević kao sucu pojedincu u pravnoj stvari **tužitelja Perković Joze**, iz Stupna, Stupno 118, zastupan po punomoćniku Domagoju Rebiću, diplomiranom pravniku, stručnom suradniku Nezavisnih hrvatskih sindikata, iz Zagreba, Kneza Mislava 18, protiv **I tuženika PZZ – Inženjering d.o.o. u likvidaciji**, Zagreb, Trnjanska 11f, zastupan po stečajnom upravitelju, odvjetniku Eduardu Miščević, Zagreb, Iblerov trg 9 i **II tuženika HŽ Infrastruktura d.o.o. Zagreb**, Antuna Mihanovića 12, **radi utvrđenja**, nakon zaključene glavne rasprave dana 20. ožujka 2009. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, tužitelja i stečajnog upravitelja I tuženika, primjenom čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 27. ožujka 2009. godine

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se kako je ugovor o radu broj 256-19-0 kojeg je tužitelj sklopio s tuženikom dana 31. kolovoza 2007. godine ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

II. Utvrđuje se ništavnom odluka tuženika o prestanku ugovora o radu broj 256-19-0 od 28. rujna 2007. godine.

III. Sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva tužitelj se odbija.

IV. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

r i j e š i o j e

Tužba se smatra povučenom u odnosu na II. tuženika HŽ-Infrastruktura d.o.o. Zagreb.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi, da je bio zaposlenik tuženika temeljem ugovora o radu, na određeno vrijeme, broj ugovora 256-19-0, zaključenog 31. kolovoza 2007. godine do 30. rujna 2007. godine. Dana 9. listopada 2007. godine tužitelju je dostavljena obavijest o isteku

ugovora o radu, ali je do tog razdoblja tužitelj nastavio raditi kod tuženika, te u konačno određenom tužbenom zahtjevu od 17. lipnja 2008. godine potražuje da se ugovor o radu broj: 256-19-0 utvrdi kao ugovor o radu na neodređeno vrijeme, da se utvrdi ništavom odluka tuženika o prestanku ugovora o radu broj 256-19-0, te da tuženik zbrine tužitelja prema načinu preuzimanja i zbrinjavanja viška radnika tužene broj: UI-20-36/07.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu, smatra da tuženik budući da je nad njim otvoren stečaj ne može zbrinjavati radnike, odnosno da ne postoji pasivna legitimacija.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u zahtjev za zaštitu prava radnika (list 5-6 spisa), odluku o zahtjevu za zaštitu prava radnika (list 7 spisa), ugovor o radu (list 8 spisa), obavijest (list 9 spisa), odluka o prestanku Ugovora o radu (list 10 spisa), odluku o zbrinjavanju radnika PZZ- Inženjeringa d.o.o.(list 11 spisa), Odluka (list 12 spisa), saslušan je tužitelj kao stranka, izvršen je uvid u evidenciju o radu (list 30 spisa), saslušan je svjedok Husain Branka, Živković Ivan.

Brižljivom analizom provedenih dokaza sud nalazi tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

Uvidom u zahtjev za zaštitu prava radnika, odluku poslodavca o zaštiti prava radnika, te prijamni štambilj na tužbi utvrđeno je da je tužba podnesena u prekluzivnom roku temeljem čl. 133 Zakona o radu (NN 137/04).

Uvidom u ugovor o radu br. 256-19-0 utvrđeno je da je tužitelj sa tuženikom sklopio ugovor o radu na određeno vrijeme od 1. rujna 2007. godine do 31. rujna 2007. godine za radno mjesto predradnika.

Uvidom u obavijest tuženika tužitelju utvrđeno je da je dana 28. rujna 2007. godine sastavljena obavijest da tužitelju prestaje ugovor o radu temeljem Ugovora br. 256-19-0. Iz obavijesti je utvrđeno da je ista predana tužitelju 9. listopada 2007. godine.

Iz odluke u prestanku ugovora o radu utvrđeno je da je istom utvrđuje prestanak ugovora o radu tužitelju broj 256-19-0.

Odlukom o zbrinjavanju radnika PZZ-Inženjeringa d.o.o. utvrđeno je da radnike tog društva zbrinjava HŽ infrastruktura d.o.o. i to uz slijedeće uvjete: - da radnik potpiše sporazum o prestanku ugovora o radu uz uvjete iz Odluke HŽ Hrvatskih željeznica Holdinga d.o.o. o poticajnim mjerama ili da radnik potpiše aneks ugovora o radu radi rasporeda u Željeznički fond.

Iz odluke HŽ Infrastruktura d.o.o. utvrđeno je da je HŽ Infrastruktura d.o.o. osnivač i vlasnik društva PZZ- Inženjering d.o.o. te je donio odluku o likvidaciji društva.

Tužitelj Perković Jozo u svom iskazu navodi da je bio zaposlen kod tuženika i imao je sklopljen Ugovor o radu na određeno vrijeme. Ugovor mu je istekao 30. rujna 2007. godine. Nekoliko dana prije isteka Ugovora pitao je šefa Petrović Ivu što će biti s njima. budući da im Ugovor ističe, a on mu je rekao da nastavi dolaziti raditi, jer će mu ugovor biti produžen. On je dolazio raditi i nakon isteka ugovora, obavljao je redovito svoje poslove još 9 dana nakon

isteka Ugovora, kada je pozvan od strane Uprave i rečeno mi je da ga više ne trebaju i da ne treba više dolaziti na posao.

On nije bio jedini radnik, bilo ih je sedmero. Na posao je dolazio redovno 9 dana nakon isteka ugovora o radu na određeno i nikada mu nije bilo plaćeno.

Iz evidencije o radu utvrđeno je da je tužitelju evidentirana nazočnost na radu u razdoblju od 1-9. listopad 2007. godine.

Svjedokinja Husain Branka u svom iskazu navodi da je bila zaposlena kod tuženika n RM Šefa operative, te je bila nadređena između ostalog i ovdje tužitelju. Ona je radnicima nalagala koje će poslove obavljati, vodila dnevnik rada, popis radnih sati za radnike i sl. Tužitelj je bio jako dobar radnik koji je radio sve na gradilištu što mu se reklo, sve je znao. Tužitelj je radio temeljem Ugovora o radu na određeno vrijeme. U to vrijeme radio je na jednom gradilištu na Zapadnom kolodvoru, te kako ti poslovi nisu završeni do isteka Ugovora o radu tužitelja, on je nastavio raditi i nakon toga nekih 5 dana. Očekivali su da će doći Ugovori o produljenju ugovora o radu, međutim tuženik je otišao u stečaj te iz tog razloga nije do toga došlo.

Tužitelj je svaki dan dolazio na posao, radili su skraćeno ali svaki dan.

Svjedok Živković Ivan u svom iskazu navodi da je bio direktor tuženika, te mu je poznato da je dana 17. rujna 2007. godine od strane PZZ- donesena odluka da se neće produživati Ugovori o radu radnicima, te su 28.9.2007. godine pisano obavještavali radnike o tome. Kako je bilo potrebno završiti poslove na gradilištu Zapadni kolodvor jedna skupina radnika u kojoj pretpostavlja da je bio i gosp. Perković je nastavila raditi i nakon isteka tih ugovora jer je posao trebalo dovršiti.

Nakon isteka ugovora o radu na određeno vrijeme s tim radnicima nije sklapan Ugovor o dijelu.

Iz provedenog dokaznog postupka je neprijeporno utvrđeno da je tužitelj nastavio raditi kod poslodavca i nakon proteka roka na koji je sklopljen ugovor o radu na određeno vrijeme (30. rujna 2007. godine). Sukladno čl. 15 st. 5 Zakona o radu (NN 137/04), njegov ugovor o radu na određeno vrijeme je prešao u ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

Radi navedenog valjalo je djelomično usvojiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao u točki I. presude.

Sud smatra da, nije bilo potrebno donositi odluku tuženika o prestanku ugovora o radu broj 256-19-0 , isto samo upućuje na to da je tužitelj nastavio raditi kod tuženika i nakon isteka roka iz ugovora o radu na određeno vrijeme. No kako je takva odluka donesena, osnovan je ovaj dio tužbenog zahtjeva za utvrđenje ništavosti, budući da je ugovor o radu postao ugovor o radu na neodređeno vrijeme, pa je ovu odluku valjalo utvrditi ništavom i odlučiti kao u točki II odluke.

U odnosu na dio tužbenog zahtjeva u kojem se navodi da je tuženik dužan zbrinuti tužitelja u skladu sa Odlukom o zbrinjavanju viška radnika, poslovni broj UI-20-36/07 sud ga nalazi neosnovanim.

Naime iz svih provedenih dokaza sud nalazi da je neprijeporno utvrđeno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, te da je od strane osnivača tuženika HŽ Infrastruktura d.o.o. donesena odluka o zbrinjavanju radnika ovdje tuženika, a kako je to naznačeno u gore obrazloženoj odluci.

Prema tome tuženik ne može utjecati na to da li će HŽ Infrastruktura d.o.o. preuzeti ovdje tužitelja kao zaposlenika, već je tužitelj trebao tražiti od HŽ Infrastruktura d.o.o. da u odnosu na njega postupi u skladu sa točkom I. Odluke o zbrinjavanju radnika PZZ-Inženjering d.o.o.

Stoga se tuženiku ne može ni nametnuti obveza prenošenja njezinog ugovora kako to zahtijeva tužitelj, odnosno isplate otpremnine pa je u ovom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan i valjalo je odlučiti kao u točki III. ove odluke.

U odnosu na parnični trošak, kako ga tužitelj nije imao, sukladno čl. 154. st. 3 ZPP-a, svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Podneskom od 5. ožujka 2008. godine tužitelj je povukao tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika HŽ Infrastruktura, pa je temeljem čl. 190 ZPP-a valjalo odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Sisku dana 27. ožujka 2009. godine

SUDAC

Andrea Vasiljević v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Sisku. Žalba se podnosi u 3 primjerka, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa iste.

DNA:

1. Tužitelju, po punomoćniku
2. I Tuženiku, po stečajnom upravitelju,
3. II tuženiku

